

Sådanne tilpasninger vil indebære, at de udgifter, som parterne, som følge af den ændrede finansiering, selv skal bære i fremtiden, vil være væsentligt mindre end den beregnede dagpengebesparelse.

Finansiering af 1. ledighedsuge foreslås tilrettelagt således, at arbejdsgiverne som hidtil betaler dagpengegodtgørelse for 1. ledighedsdag. For 2.-5. ledighedsdag betaler arbejdsløsheds-kassen i disse tilfælde dagpengene uden statsrefusion.

For at undgå, at de enkelte kasseområder umiddelbart vil blive meget uens påvirket, oprettes der en udligningsfond, der finansierer dagpenge for 2.-5. dag af 1. ledighedsuge, jf. herved at dagpengeugen samtidigt foreslås omlagt fra 6 til 5 dage.

Udligningsfondens udgifter finansieres efter følgende model:

- Samtlige fuldtidsforsikrede lønmodtagere betaler et fast beløb på 300 kr. årligt. Deltidsforsikrede betaler 200 kr. årligt.
- Samtlige forsikrede lønmodtagere betaler et variabelt bidrag efter kassens hjemsendeshyppighed. Denne vil hér blive fastlagt som antal ledighedsperioder pr. forsikret medlem. Beløbet varierer fra 0-300 kr. årligt for fuldtidsforsikrede og fra 0-200 kr. årligt for deltidsforsikrede.
- Private og offentlige arbejdsgivere betaler et bidrag pr. ansat, der samlet dækker den resterende del af udligningsfondens udgifter til dagpenge.

Efterlønsmodtagere og medlemmer af en kasse for selvstændige erhvervsdrivende betaler ikke til udligningsfondens.

Staten garanterer for udligningsfondens likviditet, men der forudsættes herudover ikke at skulle ydes statslige tilskud til udligningsfondens.

Dagpengene for 2.-5. ledighedsdag udbetales med højeste dagpengebeløb. Der er således ingen lønmodtagere, der mister indtægt som følge af forslaget. Tværtimod vil dette kompensationsniveau være til fordel for de fleste ledige, der ellers som hovedregel ville få udbetalt supplerende dagpenge med 80 pct. af den maksimale sats, da ledigheden ofte påbegyndes i løbet af en uge. Den gældende regel om mindsteudbetaling (9 timer) ved ledighed efter første dag med dagpengegodtgørelse opretholdes.

#### Ad 2:

Arbejdsløshedsforsikringsloven har hidtil beregnet dagpenge ud fra en arbejdsuge på 6 dage. Beregningen giver efterhånden administrative vanskeligheder, da den typiske arbejdsuge på arbejdsmarkedet nu er 5 dage.

For at forenkle administrationen af dagpenge foreslås en dagpengeuge ændret til 5 dage.

Som konsekvens heraf vil det maksimale dagpengebeløb og herved også det maksimale beløb, som arbejdsgiveren skal betale for 1. ledighedsdag, ændres fra 409 kr. til 491 kr.

#### Ad 3:

Det er utilsigtet brug af dagpengesystemet, når forsikrede lønmodtagere arbejder på fast nedsat tid og modtager supplerende dagpenge og ikke reelt er aktivt arbejdssøgende til arbejde på fuld tid.

Regeringen vil som offentlig arbejdsgiver tilstræbe at udbyde fuldtidsstillinger til fuldtidsforsikrede og deltidsstillinger til deltidsforsikrede og vil opfordre kommunerne til det samme.

For at fremme denne udvikling generelt, herunder også i private virksomheder, indføres fra 1. juli 1991 et særligt bidrag for offentlige og private arbejdsgivere, der fortsat udbyder beskæftigelse, der kan kombineres med supplerende dagpenge.

Deltidsstillinger vil fortsat ud over af deltidsforsikrede uden betaling af bidrag kunne besættes med ikke-forsikrede.

Efter gældende regler kan et fuldtidsforsikret medlem, der arbejder på nedsat tid i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel kun få supplerende dagpenge, hvis medlemmet har afleveret en frigørelsesattest i arbejdsløsheds-kassen. Der stilles derimod ikke krav om frigørelsesattest, når et fuldtidsforsikret medlem arbejder på nedsat tid i et ansættelsesforhold uden opsigelsesvarsel, eller når et deltidsforsikret medlem får arbejde i mindre omfang end hidtil og derved er berettiget til supplerende dagpenge.

Det foreslås at fastsætte et bidrag pr. frigørelsesattest.

Samtidig foreslås det at gøre retten til supplerende dagpenge for fuldtidsforsikrede uden opsigelsesvarsel og for deltidsforsikrede betinget af, at medlemmet til arbejdsløsheds-kassen afleverer bevis for, at arbejdsgiveren har indbetalt et fastsat bidrag til staten.

Forslagets målgruppe er personer, der fast arbejder på nedsat tid eller i turnusordninger, og ikke medlemmer, der kun lejlighedsvis får udbetalt supplerende dagpenge. I tilfælde, hvor der ikke er krav om frigørelsesattest, skal arbejdsgiverens bidrag betales, når medlemmet har været beskæftiget på nedsat tid hos samme arbejdsgiver i en vis periode, f.eks. 4 uger. Der vil kun fortsat kunne udbetales supplerende dagpenge til medlemmet, såfremt medlemmet til arbejdsløsheds-kassen afleverer bevis for, at arbejdsgiveren har indbetalt det fastsatte bidrag til staten.

Forslaget giver arbejdsgivere et økonomisk incitament til i videre omfang at udbyde beskæftigelse, der ikke kan kombineres med supplerende dagpenge.